

ချောက်ချောက်ချားချား ပရဆန်းကြယ်လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

သတ်မင်းကျောရိုး

ဆက္ကပ်ညာဉ်ပရိတ်

အခန်း (၁)

မာယာများ နှင့် နွားလပို့တောင်နိဒါန်း

နေဝင်လုပြီ ...။

ဝင်လုဆဲနေမင်းသည် နီထွေးသော မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်းကြီးဖြင့် နွားကြီး တစ်ကောင် ဝပ်နေသည် နှင့် တူသော တောင်တန်းကြီးထက်ဝယ် မေး တင်ခိုနားလျက်ရှိသည် ။

အမျိုးအမည်မသိ အဖြူရောင်ငှက်ကြီးတစ်အုပ်က ဝင်လုဆဲဆဲ နေ လုံးနီနီကြီးရှိရာ အနောက်အရပ်ဆီသို့ မမီမကမ်းဖြင့် ပျံသန်းလိုက်ပါနေကြသည် ။

ပုစွန်ဆီရောင်ယှက်သန်းနေသည့် ... ပြာမှ ဝိုင်းမှ
ခြင်းကောင်းကင်ပြင်ကြီးထက်မှာ တော့ တိမ်နီမိလ္လာတိမ်ဝါနှော၍ တိမ် ရောင်စုံတို့ အလင်းဖြာထွက်နေပုံများက လှပသော သဘာဝဆည်းဆာပ န်းချိကားကြီး တစ်ချပ်နှယ်။

ဆည်းဆာလေပြည်က သွဲ့သွဲ့ညင်ညင်သာ တိုက်ခတ်နေသဖြင့် တောင်စောင်း တောတန်းတစ်လျှောက်ရှိ သစ်ပင်ကြီးငယ်များ နှင့် ဝါးရံ ပင်ကြီးများက လေးပင်စွာဖြင့် အိတွဲ့လှုပ်ယိမ်းနေကြပါ၏။

နေလုံးနီနီကြီးကို နောက်ခံပြုထားသည့် နွားလပို့သဏ္ဌာန်ရှိသည့် တောင်တန်းကြီးပေါ်မှ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်လျှင် တောင်တန်းလျှိုမြော

င်ကြီးများကြားမှ ‘ဆက်ရက်ချောင်’ နှင့် တောင်ခြေကို ရစ်ခွေပတ်ကာ ကွေ့ကောက်စီးဆင်းနေသည့် ‘ကုံကော်ချောင်း’ တို့ ကို ရေးရေးမျှ မြင် တွေ့နေရသည်။ ။

ဤနယ်မြေသည် ရှေးအတီတေကာလကတည်းကပင် တောင်အဆင့်ဆင့် တောအထပ်ထပ်သို့ ထူပြောရာ နယ်မြေကြီးဖြစ်သည်။ ။ နက်ရှိုင်းသောတောကြီးက ပိန်းပိတ်အောင် ထူပြောလှသည်။ ။ ဤတောအုပ်ကြီးထဲတွင် သားရဲတိရစ္ဆာန်တို့ မျိုးစုံရှိကြပါ၏။

စင်စစ် ဤတောကြီးသည် လွန်စွာအန္တရာယ်ကြီးသလောက် မကောင်းဆိုးဝါးများ ပျော်မြူးကျက်စားသည့် တောနက်ကြီးသဖွယ် လွန်စွာမာယာလည်း များ လှသည်။ ။ ရံဖန်ရံခါ ကြောက်စရာကောင်းလှသော အော်ဟစ်သံကြီးများ၊ သစ်ရွက်လှုပ်သံ၊ လေတိုးသံ၊ မြေပြိုသံကြီးများ နှင့်အတူ မြွေတွန်သံကြီးများက ချောက်ချားဖွယ် ထွက်ပေါ် လာလေ့ရှိသည်။ ။

ထိုအသံကြီးများ ထွက်ပေါ် လာပြီး မရှေးမနှောင်းတွင် မိုးသက်မုန်တိုင်းကြီးများ ကျလာသကဲ့သို့ တဝေါဝေါနှင့် အော်မြည်သံများ၊ သစ်ပင်ကြီးများ လဲပြိုကျသံ၊ တောင်ပြိုကျသံကြီးများကိုလည်း သွေးပျက်ချောက်ချား ကြားကြရသည် ဟု ဆိုကြသည်။ ။

ညဘက်သို့ရောက်လျှင်လည်း ကြောက်မက်ဖွယ်ရယ်မောသံကြီးများ၊ မီးလုံးကြီးများ ပျံဝဲနေပုံများ နှင့် မီးရောင်တချို့ ဝင်းလက်တောက်ပနေပုံများ နှင့်ကိုလည်း မြင်တွေ့ကြရသဖြင့် အကြောင်းကြီးငယ်မရှိဘဲ နွားလပို့တောင်ခြေတောနက်ကြီးတွင်းသို့ မည်သူမျှ သွားလာဝင်ရောက်ခြင်း မပြုကြပေ။

သို့သော် ...

ယခု နေဝင်ဆည်းဆာအချိန်မှာ တော့ မနုဿလူသားသုံးဦးက လက်
နက်ပစ္စည်းကိရိယာ အစုံအလင်ဖြင့် နာမည်ကျော်တောနက်ကြီးအတွင်း
သို့ တရွေ့ရွေ့နှင့် တိုးဝင်လှုပ်ရှားနေကြသည် မှာ လွန်စွာမှ ထူးခြား
သော မြင်ကွင်းတစ်ခုနယ်။

ရှေ့ဆုံးမှ ပိန်ရှည်ရှည်လူကြီးက တောဆောင်းဦးထုပ်ကိုဆောင်းလျ
က် စစ်သုံး (၃၀၃) ရိုင်ဖယ်တစ်လက်ကို အသင့်ကိုင်လျက်
ဦးဆောင်သွား နေသကဲ့သို့ နောက်မှ အရပ်ပုပျပ်ပျပ် အသားမည်းမည်း၊
ခေါင်းတုံးဆံတောက်နှင့် ကျွဲပေါက်နှစ်ကောင်နှင့်တူသော လူနှစ်ယောက်
လည်း အသုံးပြုသည့် လှံရှည်ကြီးများကို ကိုင်ဆောင်၍
တိတ်ဆိတ်စွာ လိုက်ပါလာခဲ့ကြသည် ။

ထိုအချိန်တွင် ...

‘ဝေါ .. ပျော .. ဝုန်း’

ရုတ်တရက်နွားလပို့တောင်တန်းကြီး၏ အနောက်ဘက်မှ ဝေါခနဲမြ
ည်ဟည်းသံကြီး ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် သုံးဦးစလုံး ထိတ်
ထိတ်ပျာပျာဖြစ်သွားကြသည် ။

"ဟော ... ဘာ ... ဘာသံကြီးလဲ အာစရီ"

"တောင်ပြိုကျသံလားမသိဘူးကွ ... အသံကတော့ တော်တော်ကျယ်
တယ်"

"သတိထားနော် အာစရီ ... ဒီတောက မာယာသိပ်ပြီး များ တယ်"

ခေါင်းတုံးဆံတောက်နှင့် အသားမည်းနှစ်ဦးမှာ ညီအစ်ကိုဖြစ်ဟန်ရှိ
သည် ။ ရုပ်ရည်ရော အသွင်သဏ္ဌာန်ပါ ဆင်ဆင်တူညီနေကြပါ၏။

တောဆောင်းဦးထုပ်ဆောင်းထားပြီး နှုတ်ခမ်းမွေး ကျင်စွယ်နှင့် အာ

စရိအခေါ်ခံရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက တောင်ပြုသံလိုလို၊ တော်လည်း သံကြီးလိုလို ထွက်ပေါ်လာသော တောင်စောင်းဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့် လိုက်ရင်း ...

"ဟုတ်တယ် ကျွဲညီနောင်ရေ ... ငါတို့ ရေအိုင်ကြီးဆီကို အနှောင့်အယှက်ကင်းကင်းနဲ့ မမှောင်ခင် ရောက်မှ ဖြစ်မယ်ဟေ့၊ ကိုင်း ... သွားကြစို့"

ဤသို့ဖြင့် မနုဿလူသားသုံးယောက်တို့ မှာ ဦးတည်ရည်မှန်းချက်ရှိရာ နတ်သမီးကမ်းပါး ရေတံခွန်ကြီးအောက်မှ ရေအိုင်နက်ကြီးရှိရာသို့ ခရီးဆက်လာခဲ့ကြပါတော့သည်။ ။

မကြာမီ နတ်သမီးကမ်းပါးရေတံခွန်မှ တစ်ဆင့် စီးဆင်းကျလာသည့် သပိတ်ဆေးချောင်း အနီးသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။ ။

ထိုသပိတ် ဆေးချောင်းငယ်လေးအတိုင်း အထက်ဘက်သို့ ဆန်၍ တက်လာကြသည် နှင့် နေလုံးမပျောက်ခင်မှာ ပင် ရည်မှန်းချက်ဖြစ်သော "ကျောက်သပိတ်" ရေအိုင်နက်ကြီးရှိရာ ... နတ်သမီးကမ်းပါး ရေတံခွန်ကြီးရှိရာသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြပါတော့သည်။ ။

ထူးခြားလှပသလောက် လွန်စွာ အမြင်ဆန်းသော ဆည်းဆာမြင်ကွင်းကို သူတို့ အားလုံး အမှတ်တမဲ့ ငေးမောကြည့်နေမိကြသည်။ ။

ပေငါးရာကျော်မျှမြင့်သော တောင်စောင်းထက်မှ ရေတံခွန်ကြီးက တဝေါဝေါကျဆင်းနေပြီး ရေတံခွန်ခွပါတော့သည်။ ။

ထူးခြားလှပသလောက် လွန်စွာ အမြင်ဆန်းသော ဆည်းဆာမြင်ကွင်းကို သူတို့ အားလုံး အမှတ်တမဲ့ ငေးမောကြည့်နေမိကြသည်။ ။

ပေငါးရာကျော်မျှမြင့်သော တောင်စောင်းထက်မှ ရေတံခွန်ကြီးက

တဝေါဝေါကျဆင်းနေပြီး ရေတံခွန်ခွပါတော့သည်။ ။

ထူးခြားလှပသလောက် လွန်စွာ အမြင်ဆန်းသော ဆည်းဆာမြင်ကွင်းကို သူတို့ အားလုံး အမှတ်တမဲ့ ငေးမောကြည့်နေမိကြသည်။ ။

ပေငါးရာကျော်မျှမြင့်သော တောင်စောင်းထက်မှ ရေတံခွန်ကြီးက တဝေါဝေါကျဆင်းနေပြီး ရေတံခွန်အောက်ခြေတွင် နက်ရှိုင်းကျယ်ဝန်းလှသည့် "ကျောက်သပိတ်ရေအိုင်ကြီး" ကို ဆည်းဆာနေခြည်အောက်ဝယ် အံ့ဩဖွယ် တွေ့ရှိလိုက်ကြရခြင်းပင် ဖြစ်ပါ၏။

"ဟား ... ကြည့်စမ်းပါဦး အာစရီရယ် ... ဒီလောက်အမြင်ဆန်းပြီး လှပတဲ့ ရေတံခွန်ကြီးအောက်က ရေအိုင်ကြီးထဲမှာ မကောင်းဆိုးဝါးတွေ ကျက်စားပျော်မြူးကြတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင်ပါပဲ အာစရီရာ"

"ဟုတ်ပါ၊ ကျွဲကြီးရယ် ... ဒီရေတံခွန်ကြီးနဲ့ ရေအိုင်ကြီးတစ်ဝိုက်မှာ တော်တော်ကို သာယာတာပဲနော်၊ ဟိုကျောက်တုံးတွေအားလုံးကလည်း တကယ့်ကို ဘုန်းကြီးသပိတ်တွေကို တန်းစီပြီး မှောက်ထားသလိုပဲ၊ ဒါကြောင့် ... ကျောက်သပိတ်အိုင်လို့ ခေါ်ကြတာလား မသိဘူးနော်"

ကျွဲညီနောင်မှာ သူတို့ ၏ လာရင်းကိစ္စကြီးကို မေ့လျော့နေကြသည်ထင့် ...။ ဝင်လုဆဲ နေခြည်အောက်တွင် ရေမှုန်ရေမွှားများ တဖွားဖွားလွင့်စဉ်လျက် သက်တံရောင်စဉ်များ ပင် လှပစွာ ထွက်ပေါ်နေသည့် နတ်သမီးကမ်းပါးရေတံခွန်ကြီးနှင့် ကျောက်သပိတ်ရေအိုင်ကြီး၏ သဘာဝအလှမာယာထဲတွင် နစ်မျောနေကြပါ၏။

"ဟာ ... ဟေ့ ... ဟေ့ကောင်တွေ ... နေဝင်ပြီး အမှောင်ရောက်တာနဲ့ ငါတို့ လှုပ်ရှားကြရမှာ လေ၊ ကြည့် ... လောလောလတ်လတ်မှာ တင်မင်းတို့ ကို ရေတံခွန်ကြီးနဲ့ ကျောက်သပိတ်ရေအိုင်ကြီးက မာယာနဲ့ ဖြား

ယောင်းနေတာကို ခံနေကြရပြီ မဟုတ်လား၊ ကဲ ... လာ ... လာကြ ... အချိန်မရှိဘူး ... ငါတို့ ပြင်ဆင်စရာရှိတာတွေ ကြိုတင်ပြီး လုပ်ထားကြရအောင်"

ကျွဲညီနောင်မှာ သူတို့ ၏ အာစရိဖြစ်သူ ဦးသံဒေါင်းက သတိပေးခေါ်ယူလိုက်မှ ပင် ဖျတ်ခနဲသတိရကာ ဦးသံဒေါင်းရှိရာ ရေအိုင်အနီးမှ ကျောက်ဖျာစွန်းအမိုးကြီးအောက်သို့ လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။ ။ ထို့နောက် လွယ်ပိုးထားသည့် ကျောပိုးအိတ်ရှည်ကြီးကို ချကာ ... အထဲမှ ပစ္စည်းများကို ထုတ်ယူနေကြပါ၏။

ကျွဲညီနောင်ထုတ်ယူလျက်ရှိသော ပစ္စည်းများမှာ ရေငုပ်ကိရိယာများ၊ သုံးတောင့်ထိုးလက်နှိပ် ဓာတ်မီးများ နှင့် ရေအောက်သုံး ဘက်ထရီမီးခွက်နှင့် မီးဆလိုက်များ အပြင် နိုင်လွန်ကြိုးခွေများ ပါ ပါရှိကြသည်။ ။

"ဒီမှာ ကျွဲညီနောင် ... မင်းတို့ ကို ငါ အထပ်ထပ်မှာ ထားပြီးပြီ၊ ဒါပေမဲ့ ... အခုတစ်ခါ ထပ်ပြီး သေချာပြောပြမယ်၊ ငါတို့ အားလုံး ဟောဒီရေအိုင်ကြီးထဲကို မကြာခင်မှာ ရေငုပ်ပြီး ရှာဖွေကြရမယ်၊ ဒီရေအိုင်ကြီးဟာ ဘယ်လောက်အထိ နက်ရှိုင်းတယ်ဆိုတာ သေချာမသိရပေမယ့် ... တော်တော်လေးတော့နက်ပုံရတယ်၊ ထူးခြားတာက ပင်လယ်နဲ့ ဘယ်လို ဆက်သွယ်နေမှန်း မသိပေမယ့် ဒီရေအိုင်ကြီးဟာ ရေတက်ရေကျ ရှိနေတယ်လို့ သိရတယ် ..."

ပိုပြီးထူးခြားတာက ညပိုင်းတွေမှာ ဟောဒီရေအိုင်ကြီးဟာ နှစ်တောင်နီးပါးလောက် ရေကျသွားလေ့ရှိတယ်၊ အချိန်စောင့်ပြီး ရေအိုင်ထဲကို ဆင်းကြမယ်၊ ရေအိုင်ထဲမှာ ဘာကိုပဲ တွေ့ရ တွေ့ရ ရမ်းပြီး မကိုင်လိုက်ပါနဲ့ ... ငါ့ကို အရင်ဆုံးသတင်းပို့ရမယ် ... မှတ်မိပြီလား ကျွဲညီနောင်"

အာစရိ ဦးသံဒေါင်းက သူ၏ လက်ရုံးတပည့် ကျွဲညီနောင်အား ရေအိုင်

င်ကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ အသေးစိတ် ရှင်းလင်းပြောပြနေသည် ကို ကျွဲညီ နောင်တို့ က ဂရုတစိုက် နားထောင်နေကြပါ၏။

မကြာခင် နေလုံးက ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားပြီမို့ အမှောင်ထုတို့ က ကျောက်သပိတ်ရေအိုင်ကြီး တစ်ဝိုက်တွင် ဝါးမျိုသိမ်းပိုက်စ ပြုလာ သည် ။

ကျွဲညီနောင်တို့ က ထင်းခြောက်နှင့် ဝါးဆစ်ပိုင်းများကို ရှာဖွေ၍ မီး ဖိုတစ်ခုကို လျင်မြန်စွာ ဖန်တီးလိုက်ကြသည် ။

ညအမှောင်သို့ ရောက်သည် နှင့် တဂီးဂီး၊ တဂစ်ဂစ်နှင့် ငှက်ဆိုးထိုး သံကြီးများ ၊ သံတို၊ သံရှည်၊ သံပြတ်များ နှင့် လေချွန်ဟစ်အော်နေကြသ ည့် မြွေမျိုးစုံတို့ ၏ မြွေတွန်သံကြီးများ ၊ နွားလပို့တောင်အရှေ့ဘက်ခြမ်း တောနက်ကြီးထဲမှ ကျားတစ်ကောင်၏ တတိန်တိန်ကျားတစ်သံ၊ တွား သွားသတ္တဝါတို့ ၏ တောတိုးသံများကလည်း ကျောက်သပိတ်ရေအိုင်ကြီးဝန်းကျင်တစ်ဝိုက် သွေးပျက်ချောက်ချားဖွယ် ကြားနေရပါချေ၏။

ကျွဲညီနောင်၏ မီးဖိုအတွင်းမှ အဆစ်ပိတ်ဝါးဆစ်ဘူးတို့ ၏ တဒိုင်းဒိုင်း ပေါက်ကွဲသံကြောင့်ထင့် ... တောကောင်ကြီးများ ၏ အသံများကို အ ဝေးမှ သာ ကြားနေရသည် ။

ထိုအချိန်တွင် ...

‘အီး ... ဟီး ... ဟီး ... ဟီး ... ဟင်း ... ဟီး ... ဟီး’

ရုတ်တရက် ရယ်မောသံကြီးတစ်ခုလိုလို၊ ညည်းတွားသံကြီးလိုလို ကြားလိုက်ရသည် ။ မှောင်နေသဖြင့် နတ်သမီးကမ်းပါးစွန်းဘက်ဆီမှ လိုလို၊ ကျောက်သပိတ်အိုင်တစ်ဖက်ခြမ်းဆီမှ လိုလို မကွဲမပြားထွက်ပေါ်

လာခြင်းဖြစ်သည်။ ။

"အာ ... အာစရိ ... ဘာသံကြီးလဲဗျ ... ရယ်မောသံကြီးလိုလိုနဲ့ "

"ဟုတ်ပါဗျာ ... လူကြီးသုံးလေးယောက် ဖျစ်ညှစ်ပြီး အော်ဟစ်ရယ်
မောလိုက်သလိုပဲဟေ့၊ အင်း ... ကျောက်သပိတ်ရေအိုင်ကြီးတော့ စပြီ
ထင်တယ်"

ကျွဲညီနောင်က ရေငုပ်ကိရိယာများကို ဝတ်ဆင်နေကြရာမှ ရုတ်တရက်
အနီးကပ် ကြားလိုက်ရသည့် ရယ်မောသံကြီးကြောင့်
လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားကြပါ၏။

သို့သော် သူတို့ ၏ အာစရိ ဦးသံဒေါင်းကမူ ရယ်မောသံကြီးကို ကြား
လိုက်ရပြီးသည် နှင့် နေရာမှ ထကာ ရေအိုင်စပ်တွင် တိုင်းထွာထားသ
ည့် အမှတ်အသားကို လက်နှိပ်ဓာတ်မီးထိုး၍ စစ်ဆေးကြည့်ရှုလိုက်သ
ည် ။

"ဟာ ... တယ်ဟုတ်ပါလား ... ရေက နှစ်တောင်လောက်တောင် ကျ
သွားပါလား"

ဟုတ်သည် ...။

နေဝင်ချိန်လောက်က ရေအိုင်စပ်မှ ကျောက်တုံးကြီးတစ်ခုတွင်
ရေချိန်မှတ်သားထားခဲ့ရာမှ ယခုည ရှစ်နာရီသာသာခန့်မှာ တော့ နှစ်
တောင်သာသာခန့် လျော့ကျသွားသည် ကို ထူးခြားစွာ တွေ့မြင်လိုက်ရ
သည် မဟုတ်ပါလား။

"ကျွဲညီနောင်ရေ ... အသင့်ဖြစ်ပြီလားဟေ့၊ ရေအိုင်ကြီးထဲကို
ဆင်းကြဖို့ အချိန်ရောက်ပြီ ... လာခဲ့ကြတော့"

ဦးသံဒေါင်းတို့ ကံကောင်းသည် ဟု ဆိုရခြင်းမည်။

တိမ်မည်းညိုညိုတို့ ဖုံးအုပ်နေသည့် လဝန်းက ညဉ့်ကောင်းကင်တွင်
ဖြန့်ကြက်ထွန်းလင်း လာခဲ့ပါ၏။

လမင်း၏ အလင်းရောင်ကြောင့် ကျောက်သပိတ်အိုင်ကြီး အတွင်းသို့
အလင်းရိပ်များ ဖြာကျလာခဲ့သည် ။

သို့သော် တောရိပ်တောင်ရိပ်များကြောင့် ရေအိုင်ကြီးဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်တွင်
အလင်းရောင်က အားနည်းလျက်ရှိပါ၏။

မကြာမီ ရေအောက်ကြည့် မျက်နှာဖုံးများ ၊ အသက်ရှူကိရိယာများ
နှင့် နိုင်လွန်ကြိုးခွေကြီးများကို ခန္ဓာကိုယ်တွင် ချိတ်တွယ်ကာ သုံးယောက်သား
ကျောက်သပိတ်ရေအိုင်ကြီးထဲသို့ ငုပ်လျှိုးဆင်းသက်လာခဲ့ကြပါတော့သည် ။

***

အခန်း (၂)

ကျောက်သပိတ်အိုင်အတွင်းမှ ဘီလူးတစ်ရာဝိညာဉ်

လရောင်က ရေအိုင်အတွင်းထိ နက်ရှိုင်းစွာ ထိုးဖောက်မဝင်ရောက် နိုင်သဖြင့် ဦးသံဒေါင်းနှင့် ကျွဲညီနောင်တို့ မှာ အားကောင်းလှသော လက်နှိပ်ဓာတ်မီးရောင်များကို အသုံးပြုကာ ရေအိုင်ကြီး၏ ဘေးဘယ်ညာ နှင့် ရေအောက်ကြမ်းပြင်တစ်ဝိုက်တစ်စုံတစ်ရာကို လိုက်လံရှာဖွေလျက် ရှိသည် ။

တစ်ဧကနီးပါးကျယ်ဝန်းသော ကျောက်သပိတ်အိုင်ကြီး၏ ရေအောက်ကြမ်းပြင် ထက်မှာ တော့ ကျောက်တုံး၊ ကျောက်ဆောင်၊ ကျောက်စွယ်များက နေရာအနှံ့ရှိနေကြပါ၏။

နတ်သမီးကမ်းပါးရေတံခွန်မှ တဝေါဝေါနှင့် ဝါးလုံးထိုးကျဆင်းလာသည့် ရေလုံးအရှိန်သည် ကျောက်သပိတ်အိုင်ကြီးထဲသို့ ဝါးတစ်ရိုက်ခန့် အထိ အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာ ရိုက်ခတ်လျက်ရှိသည် ။

ထို့ကြောင့် ရေတံခွန်ထိုးဆင်းကျရာ တစ်ဝိုက်တွင် ဝဲဂယက်များ ထလျက် ရေအိုင်ကြီး၏ ကမ်းစပ်ထိတိုင် ဝဲလှည့်စီးဆင်းနေပါ၏။

ရေအိုင်အောက်ခြေကြမ်းပြင်ရှိ ကျောက်ဆောင်
ကျောက်စွယ်များကြားတွင် ကူးခတ်သွားလာ နေသည့် ငါးများက လက်နှိပ်မီးအလင်းရောင်များ နှင့် ဦးသံဒေါင်းတို့ ၏ လှုပ်ရှားမှုကြောင့် ဘေး

လွတ်ရာသို့ ကူးခတ်ပုန်းအောင်းကုန်ကြသည်။ ။

ကေ ဥကင်သ ပတ်ရေ အိုင်ကြီးမ္မာ နက်ရှိုင်းသလောက် ကျယ်ဝန်းလှသဖြင့် ဦးသံဒေါင်းနှင့် ကျွဲညီနောင်တို့ မှာ ကျောက်တုံးကျောက်ဆောင်များကြားမှ ကွေ့ကာပတ်ကာနှင့် တစ်စုံတစ်ရာကိုသာ သဲသဲမဲမဲရှာဖွေလျက်ရှိကြသည်။ ။

ယခုအချိန်ထိမူ ရေအိုင်ကြီး၏ ရေအောက်ကြမ်းပြင်ကြီးတွင် မည်သည့်အန္တရာယ်တစ်စုံ တစ်ရာမျှ မတွေ့ရသေးပါပေ။

တစ်နေရာသို့ အရောက်တွင် လက်နှိပ်မီးရောင် အလင်းတန်းအောက်ဝယ် အနီရောင် အလင်းပြန်တစ်ခုကို ဖျတ်ခနဲ တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် ထိုနေရာသို့ ဦးသံဒေါင်းကူးခတ်သွားသောအခါ မည်သည့်အရာမျှ မတွေ့ရတော့ပေ။

"ရော် ... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ... ငါ့ကိုယ်တိုင် သေသေချာချာမြင်လိုက်ရတာပါ။ အနီရောင်အလင်းတန်းက ဒီနေရာမှာ ပဲ ပျောက်သွားတယ်။"

ဦးသံဒေါင်းမှာ သူ၏ နောက်မှ ကျွဲညီနောင်ကို မီးဖြင့် အချက်ပြခေါ် ယူလိုက်ပြီး အနီရောင်အလင်းတန်း ပျောက်ကွယ်သွားသည့် နေရာတစ်ဝိုက်တွင် ဝိုင်းဝန်း၍ ရှာဖွေကြပါ၏။

မကြာခင် မီးရောင်အောက်တွင် အနီရောင်အလင်းပြန်တစ်ခုကို ထပ်မံတွေ့ရှိလိုက်ရသည် မို့ ဦးသံဒေါင်းတို့ လူစုမှာ ထိတ်လန့်ချောက်ချားလာကြသည်။ ။

"အင်း ... တစ္ဆေခြောက်ခံနေရတာလား၊ ဒါမှ မဟုတ် ... ဟောဒီရေအိုင်ကြီးက မကောင်းဆိုးဝါးကောင်တွေ ငါ့ကို ပညာပြနေကြတာလား၊

တောက် ... နေနှင့်ဦးပေါ့ကွာ၊ ဒီအနီရောင်အလင်းတန်းရဲ့ အဖြေကို ငါ မတွေ့တွေ့အောင် ရှာရမယ် ... ဟွန်း"

ဦးသံဒေါင်းစိတ်တိုသွားသည်။ ချောက်ချားသွေးပျက်စပြုနေသည့် စိတ်ကို မခံချင်စိတ်၊ ဒေါသစိတ်တို့ က ဖုံးလွှမ်းသွားပါ၏။

ဤအနီရောင်အလင်းပြန်သည် မကောင်းဆိုးဝါး နာနာဘာဝကောင်များက ဖန်ဆင်း ခြောက်လှန့်ကြသည် မဟုတ်။ တစ်နေရာရာမှ အနီရောင်ပစ္စည်းတစ်ခု၏ ရေအောက်အလင်းပြန်မှု တစ်ခုသာဖြစ်ရမည်ဟု တွေးတောစဉ်းစားမိကာ ရေအောက်ကြမ်းပြင်ထက်ဝယ် တစ်ဆင့်ချင်း ရှာဖွေခဲ့ပါတော့သည်။

မကြာမီ ဦးသံဒေါင်းတွက်ဆချက် မှန်ကန်ကြောင်း တွေ့မြင်သိရှိရပါလေ၏။

ကျောက်သပိတ်အိုင်ကြီး၏ ရေတံခွန် စီးဆင်းကျရောက်သည့် ဝဲဂယက်ကြီးအလွန် ကျောက်စွယ်ကြီး၏ အကွေ့တွင် အနီရောင်အလင်းများ ယှက်ဖြာထွက်နေသည့် ဆယ်ပေခန့် လိုဏ်ခေါင်းတစ်ခုကို မြင်တွေ့လိုက်ကြရပါတော့သည်။

"ဟာ ... အနီရောင်အလင်းတန်းတွေဟာ ဒီကျောက်ဂူကြီးထဲကနေ ထွက်ပေါ်လာတာပဲ၊ ဒီ ... ဒီလိုဆိုရင် ငါရထားတဲ့ ကြေးပုရပိုက်ထဲက အချက်အလက်တွေဟာ မှန်နေကြပြီ ထင်တယ်၊ အို ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီအထိရောက်လာမှ တော့ လိုဏ်ဂူထဲအထိ ဝင်ကြည့်တာပဲ ကောင်းမယ်"

ထို့နောက် သုံးယောက်သား လိုဏ်ဂူကြီးအတွင်းသို့ သတိနှင့် ဝင်လာခဲ့ကြသည်။

လိုဏ်ဂူကြီးထဲတွင် မှောင်နေသော်လည်း လက်နှိပ်မီးရောင်ဖြင့် မျှ

ကံစိရှေ့ လေးငါးလံလောက်အထိ မြင်နိုင်ပါ၏။

လိုဏ်ဂူအတွင်းပိုင်းမှာ ထင်သလောက် မကျဉ်းလှပေ။

ထိုအခိုက် သူတို့ ရှေ့ ဂူအတွင်းပိုင်းမှ ထူးထူးခြားခြား လှုပ်ရှားသွားသည့် အရိပ်ကြီးတစ်ခုကြောင့် ကျောက်ဆောင်ကြီးတစ်ခုနောက်သို့ သုံးယောက်သား တွယ်ကပ်ပုန်းခို လိုက်ကြသည် ။

မကြာမီ ... လိုဏ်ဂူအတွင်းပိုင်းမှ ထွက်လာဟန်တူသည့် မည်းမည်းရှည်ရှည် သဏ္ဌာန်ကြီးတစ်ခုက သူတို့ အနီးမှ ပွတ်တိုက်ဖြတ်ကူးသွားပါ၏။

ထိုမည်းမည်းရှည်ရှည်သဏ္ဌာန်ကြီးမှာ လွန်စွာကြီးသော အလုံးအထည်ရှိပြီး အလျားမှာ လည်း ရှည်လွန်းလှသည် ။ ထိုသဏ္ဌာန်ကြီး ကူးခတ်သွားသဖြင့် လိုဏ်ဂူကြီးထဲဝယ် ရေများ ရိုက်ခတ်လှုပ်ရှား သွားပါလေ၏ ။

"ဘုရား ဘုရား ... ဘာသဏ္ဌာန်ကြီးမှန်းလည်း မသိဘူး ... အလုံးအထည်ကလည်း ကြီး၊ အလျားကလည်း တော်တော်ရှည်တယ် ... ဂူအောင်းမြွေကြီးများ လား မသိဘူး"

ဦးသံဒေါင်းတို့ စဉ်းစားတွေဝေနေစဉ်မှာ ပင် မည်းမည်းရှည်ရှည်သဏ္ဌာန်ကြီးက လိုဏ်ဂူ အပြင်သို့ ထွက်ခွာသွားပါလေ၏။

ထိုအခါကျမှ ... ဦးသံဒေါင်းနှင့် ကျွဲညီနောင်တို့ လိုဏ်ဂူကြီးထဲသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသည် ။ ထိုစဉ်မှာ ပင် လိုဏ်ဂူကြီးထဲမှ အနီရောင်အလင်းတန်းတချို့ လျှံထွက်ကျလာသည် ကို ဦးစွာ မြင်တွေ့လိုက်ကြရသည် ။

အလင်းတန်းများ လျှံထွက်လာသည့် လိုဏ်ဂူကြီးထဲသို့ ဦးသံဒေါင်း

တို့ လူစု ဝင်လာသည့်အခါမှာ တော့ ရေတိမ်ပိုင်းသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ ။

ဂူအတွင်းပိုင်းတွင် ရေများက သိသိသာသာ တိမ်သွားပြီး လိုဏ်ဂူက လည်း အတော်ပင် ကျယ်ဝန်းလာသည် ကို အံ့ဩစွာ တွေ့မြင်လိုက်ကြရ ပါ၏။

"ဟာ ... ဒီရေတိမ်ပိုင်းမှာ ကျောက်လိုဏ်ခေါင်းက အဆုံးသတ်သွား တာကိုး၊ ကျွဲညီနောင်ရေ ... သတိမလစ်ကြစေနဲ့ ဟေ့၊ အရေးကြီးတဲ့ နေ ရာကို ရောက်လာခဲ့ပြီ၊ ဒီနေရာမှာ လုံးဝအမှားခံလို့ မဖြစ်ဘူးဟေ့"

ဦးသံဒေါင်းက ကျွဲညီနောင်အား သတိပေးရင်း ... ရေပြင်ပေါ်သို့ တ က်လိုက်သည်။ ။

ယခု သူရောက်ရှိနေသော နေရာသည် ကြေးပုရပိုက်ထဲမှ ညွှန်းပြ ထားသည့် နေရာအစစ်အမှန်ဖြစ်ဖို့ ရာနှုန်းပြည့်သေချာလျက်ရှိပါ၏။

"စောစောပိုင်းက တွေ့လိုက်ရတဲ့ မည်းမည်းသတ္တဝါကနေ ကြားလို က်ရတဲ့ အသံကြီးဟာ ဒီကောင်ကြီးဆီက ထွက်လာတာများ လား မသိ ဘူး၊ မင်းတို့ ဓာတ်မီးတွေနဲ့ နေရာလပ်မကျန်ရအောင် ထိုးကြည့်ကြစမ်း ဟေ့"

ဦးသံဒေါင်းမှာ ခါးတွင် ချိတ်တွယ်ထားသည့် စစ်သုံး (BAYONET) လှံ စွပ်ရှည်ကြီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ပြီး လက်နှိပ်မီးနှင့် လိုဏ်ဂူကြီးထဲတွင် ဝေဝိုက်ထိုးရင်း အတွင်းဘက်သို့ တိုးဝင်လာခဲ့သည်

။

လိုဏ်ဂူအတွင်းပိုင်းမှာ တော့ ကျောက်ပန်းဆွဲများ ၊ ကျောက်စက်မိုး မျှော်များက လိုဏ်ခေါင်းကြီးအား ထောက်ကန်ကာ အခိုင်အမာပြုထား သည် သို့ ...။

လိုဏ်ဂူမျက်နှာကြက်တွင် ကျောက်ပန်းဆွဲကြီးများ စုစုပေါင်းနှင့် တွဲရွဲကျနေကြသကဲ့သို့ ကုန်းမြင်ကြမ်းပြင်ထက်တွင် လည်း ကျောက်စွယ်၊ ကျောက်ဆောင်များက ထူထပ်ပေါများ လှပါ၏။

ထူးဆန်းသည် မှာ အနီရောင်အလင်းတန်းအောက်တွင် ဂူနံရံတစ်လျှောက် တွေ့မြင်နေရသည့် ကျောက်သားတွင် ထုဆစ်ပုံဖော်ထားသည့် ကြောက်မက်ဖွယ် အစွယ်ပြူးပြူးနှင့် ဘီလူးရုပ်များ ပင်တည်း။

လိုဏ်ဂူအတွင်းမှာ တော့ မည်သည့်နေရာမှ ထွက်ပေါ်နေသည် မသိရသော အနီရောင် အလင်းပြန့်များက လင်းလက်နေခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ဦးသံဒေါင်းသည် အနီရောင်လင်းလက်နေသည့် လိုဏ်ဂူအနောက်ဘက်သို့ လျှောက်သွား ပါ၏။

ကျွဲညီနောင်ကမူ လှံရှည်ကြီးများကို အသင့်ဆုပ်ကိုင်လျက် ဂူနံရံရှိ ဘီလူးရုပ်သဏ္ဌာန်များကို ကြည့်ရင်း စိတ်ထဲတွင် သံသယများ ကပ်ငြိနေကြသည် သို့ ...။

ဟုတ်သည် ...။

မျက်လုံးပြူးပြူး၊ အစွယ်ပြူးပြူးနှင့် လက်ထဲတွင် သန်လျက်များ ၊ တင်းပုတ်၊ လှံရှည်ကြီးများကို ကိုင်စွဲထားကြသည့် ဂူနံရံမှ ဘီလူးရုပ်တုကြီးများ ထုဆစ်ထားကြသည် မှာ လက်ရာမြောက်လှသဖြင့် တကယ်ပင် သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာတော့မည့်နှယ်ပါတည်း။

ထိုအခိုက် ...

ဦးသံဒေါင်း၏ အာမေဍိတ်သံကြီးကြောင့် ကျွဲညီနောင်တို့ ကပျာကယာ ရှေ့သို့တိုးဝင်ကြည့်လိုက်ရာ ထူးဆန်းသော အနီရောင်အလင်းများ ဖြာထွက်နေသည့် ကျောက်ကလပ်ကြီးပေါ်မှ ပတ္တမြားပလ္လင်တော်ကြီး

ကို အံ့ဩစွာ တွေ့မြင်လိုက်ကြရပါတော့သည်။ ။

"ဟာ ... ပ ... ပ ... ပတ္တမြားပလ္လင်တော်ကြီးပါလား"

"အိုး ... ရောင်စဉ်ရောင်တန်းတွေ ပြုံးပြုံးပြက်ပြက်နဲ့ တကယ့်ကို ရတနာပလ္လင်ကြီးပဲဟေ့"

"ဘုရား ဘုရား ... ဒီလိုရေအောက်လိုဏ်ဂူကြီးထဲမှာ ဒါလောက် တန်ဖိုးကြီးမြင့်တဲ့ ရတနာတွေရှိနေတာပါလား"

သုံးဦးသား ကျောက်လိုဏ်ဂူကြီးအတွင်း သုံးတောင်ကျော်ခန့်မြင့်သော ကျောက်ကလပ်ကြီး ပေါ်တွင် အနီရောင်အလင်းတန်းများ နှင့် အရောင်တဖိတ်ဖိတ်လင်းလက်တောက်ပနေသည့် (၆) တောင်ခန့်မြင့်သော ပတ္တမြားပလ္လင်တော်ကြီးကိုသာ မေ့မေ့မူးမူးနှင့် ငေးကြည့်နေကြပါလေ၏။

ထို့ပြင် ပတ္တမြားပလ္လင်၏ နံဘေး ကျောက်ကလပ်ပေါ်တွင် လည်း ပွင့်ဟနေသည့် ရတနာသေတ္တာကြီးက လောဘသားကောင်များကို ညှို့ယူဖမ်းစားနေလေသည် သို့ ...။

"ဟော ... ဟို ... ဟိုရတနာသေတ္တာကြီးထဲက ရွှေ ... ရွှေငွေကျောက်သံပတ္တမြားတွေ အများကြီး ... အများကြီးပါလား"

"ဟေး ... ငါ ... ငါတို့ ချမ်း ... ချမ်းသာပြီ ကျွဲညီနောင်ရေ"

"ဟေ ... အဟေး ... ဟူး"

ဦးသံဒေါင်းမှာ လက်ထဲမှ စစ်သုံး (BAYONET) လှံစွပ်ရှည်ကြီးကို ပစ်ချလိုက်ပြီး ကျောက်ကလပ်ပေါ်ရှိ အော်ဟစ်ပြေးသွားကာ ရတနာများကို သိမ်းကျုံးယူငင်လိုက်ပါ၏။

"ဟေး ... ဟေး ... သူဌေးဖြစ်ပြီကွ ... ဟေး"

ဦးသံဒေါင်းနှင့် ကျွဲညီနောင်တို့ ရတနာသေတ္တာကြီးကို ဖက်တွယ်ကာ အပျော်ကြီးပျော်လျက်ရှိနေကြပါပြီ။

ခြောက်ပေအမြင့်ရှိသည့် ပတ္တမြားပလ္လင်ကြီးကိုသာ ရေပေါ်ထိတိုင် အရယူနိုင်ခဲ့မည်ဆိုပါလျှင် ...

ထိုစဉ် ... ကျွဲလေး၏ မျက်လုံးအစုံက ပတ္တမြားပလ္လင်ကြီးမှ တစ်ဆင့် ကျောက်ဂူနံရံရှိရာသို့ ဝေ့ဝဲရောက်ရှိသွားစဉ်ဂူနံရံမှ ဘီလူးရုပ်တုကြီးများမှာ ကျောက်ဂူသားနံရံမှ တဖြည်းဖြည်း ကြွတက်လာကြသည် ဟု ထင်လိုက်မိသည် ။

"ဟာ ... ဟို ... ဟို ကျောက် ... ကျောက်ဂူနံရံက ဘီ ... ဘီ ... ဘီလူးရုပ်ကြီး ... ဘီလူးရုပ်ကြီးတွေ ကြွ ... ကြွ ... ကြွတက် ... တက်"

"ဟာ ... ဒီကောင်ဘာတွေ ဖြစ်နေတာလဲမသိဘူး၊ ပတ္တမြားပလ္လင်ကြီးကို ရေအိုင်ကြီးထဲကနေ ထုတ်ယူဖို့ ပြင်ကြမယ်လေ"

ကျွဲကြီးက သူ၏ ညီ ကျွဲလေးကို ပလ္လင်တော်သယ်ယူရန် ပြောဆိုနေသည့်တိုင် ကျွဲလေးကမူ မျက်လုံးအပြူးသား၊ ပါးစပ်ကြီးအဟောင်းသားဖြင့် ကျွဲကြီးနှင့် ဦးသံဒေါင်းတို့ နောက်ဘက်မှ ကျောက်ဂူနံရံကြီးကိုသာ ကြောက်လန့်တကြား ကြည့်နေပါလေ၏။

သူ၏ အမြင်အာရုံထဲတွင် ကျောက်ဂူနံရံကြီးများကို ကြည့်ရင်း ... တဖြည်းဖြည်း ဖောင်းပွဖူးရောင်လာသည့် ဘီလူးရုပ်တုကြီးများ ၏ သဏ္ဌာန်မှာ ဂူနံရံမှ လူးလွန်ရုန်းကြွ လာကြတော့မည်ကဲ့သို့ ...။

ထိုမြင်ကွင်းကြောင့် ... ကျွဲလေးတစ်ယောက် အကြီးအကျယ် ချောက်ချားတုန်လှုပ်နေပါ၏။

ကျွဲလေး ငေးစိုက်ကြည့်နေစဉ်အတွင်းမှာ ပင် ... ကျောက်ဂူနံရံများ မှ ဘီလူးရုပ်တုကြီးများ အားလုံးသည် သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာကြသကဲ့သို့ ယိမ်းထိုးလှုပ်ရှားလာကြပါချေပြီကော။

"ဟော ဟော ... ဘီ ... ဘီလူး ... ဘီလူးကြီးတွေ လှုပ် ... လှုပ် လာပြီ ... လှုပ်လာကြပြီ"

"ဟာ ... ဟေ့ ... ဟေ့ကောင် ကျွဲလေး ... ကျွဲလေး ... ဟာ"

ကျွဲလေးတစ်ယောက် တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ် မြင်ကွင်းကြောင့် နောက်သို့ တဆုတ်ဆုတ်နှင့် ပြူးကြောင်ကာ အော်ဟစ်နေသဖြင့် ဦးသံ ဒေါင်းနှင့် ကျွဲကြီးတို့ နောက်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ကြသည် တွင် ...

"ဟာ ... ဘီ ... ဘီလူးကြီးတွေ တင်း ... တင်းပုတ်ကြီးတွေနဲ့ ... နဲ့ "

"အား ... အမယ်လေး ... ဘီ ... ဘီလူးကြီးတွေ ထွက် ... ထွက်လာကြပြီ၊ ကယ် ... ကယ်ကြပါဦးမျိုး"

‘ဟီး ... ဟီး .. ဟီး .. ဟီး .. ဟိုး .. ဟိုး .. ဟိုး .. ဟား .. ဟား.. ဟီး .. ဟီး’

ဟုတ်သည် ...။

ကျောက်ဂူနံရံမှ လက်နက်မျိုးစုံကိုင်ဆောင်ထားသည့် ဘီလူးရုပ်တုကြီးများမှာ တဟီးဟီးရယ်မောသံကြီးနှင့်အတူ ယိမ်းထိုးလှုပ်ရှားလာကြပြီး ဦးသံဒေါင်းနှင့် ကျွဲညီနောင်တို့ ရှိရာသို့ တရွေ့ရွေ့ တိုးဝင်ချဉ်းကပ်လာကြသည် ကို သွေးပျက်ချောက်ချားစွာ တွေ့မြင်လိုက်ကြပါတော့သည် ။

ထိုအခိုက် ... အကြောက်လွန်ကာ နောက်သို့ ဆုတ်သွားသည့် ကျွဲလေးမှာ ကျောက်စွယ်တစ်ခုနှင့် တိုက်မိကာ လဲပြိုကျသွားခဲ့ပါ၏။

"ဟာ ...အား ... အင့်"

ဦးသံဒေါင်းနှင့် ကျွဲကြီးတို့ မှာ မယုံကြည်နိုင်ဖွယ်။

ကြောက်မက်ဖွယ်မြင်ကွင်းကြောင့် ရတနာသေတ္တာကြီးအနီးမှ အတင်းကျုံးထကာ နောက်ကြောင်းသို့ ဇွတ်ရွတ်ပြေးထွက်သွားကြပါလေ၏။

"အား ... ပြေး ... ပြေးဟေ့ ... ဘီလူးကြီးတွေ ... လိုက် ... လိုက်လာကြပြီ"

"အား ... အမယ်လေး"

‘ဟီး ဟီး ဟီး ... ဟာ ဟား ဟား ... ဟီး ဟီး’

ကြောက်လန့်တကြားဖြင့် လဲကျနေရာမှ ထ၍ ပြေးရန် ဟန်ပြင်နေသည့် ကျွဲလေးမှာ သူ့အား လက်နက်မျိုးစုံဖြင့် ဝိုင်းထားကြပြီဖြစ်သည့် ဘီလူးကြီးများ ၏ အလယ်မှ ...မည်သို့မျှ ရုန်းထွက်ပြေးရန် မလွယ်တော့ပါ။

"သူ၏ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့နေသည့် မျက်လုံးထဲဝယ် ဘီလူးကြီးတစ်ကောင်လက်ထဲမှ ကြီးမားလှသော တင်းပုတ်ကြီးက သူ၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ အရှိန်ပြင်းစွာ ကျရောက်လာသည် ကိုသာ နောက်ဆုံး မြင်တွေ့လိုက်ရပါတော့သည် ။"

‘ဒုန်း ..ဘုန်း’

"အား ...အား"

ကျွဲလေး၏ သွေးပျက်ချောက်ချားစွာ ဟစ်အော်လိုက်သော အသံနက်ကြီးကို ကြားလိုက်ရတော့ ...ဦးသံဒေါင်းနှင့် ကျွဲကြီးတို့ က ကျောက်ဂူဝရေစပ်သို့ ရောက်ရှိနေကြပါပြီ။

သူတို့ ၏ နောက်ဘက်မှ လိုက်လာကြသည့် တဒုန်းဒုန်းနှင့် ခြေသံကြီးများ ၊ ဝမ်းခေါင်းသံရယ်မောသံကြီးများကြောင့် နှစ်ယောက် သား ဘာမျှစဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ရေအိုင်ကြီးထဲသို့ ငုပ်လျှိုးကာ ထွက်ပြေးလာခဲ့ကြသည်။ ။

သို့သော် ...

ကျောက်လိုဏ်ခေါင်းထဲသို့ ပြန်လည်၍ ဝင်ရောက်လာသည့် မည်းမည်းရည်ရည်သတ္တဝါကောင်ကြီး မကြာခင် သူတို့ နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆုံတွေ့ကြရတော့မည်ဆိုသည် ကိုတော့ ... လောဘသားနှစ်ယောက်တို့ မသိရှိနိုင်ကြပါချေပြီကော။

မကြာမီ ကျောက်လိုဏ်ခေါင်းကြီးထဲမှ ရုန်းရင်းဆန်ခတ်သံများ ရေ လှိုင်းဂယက်ထသံကြီးများ နှင့်အတူ ကြည်လင်နေသည့် ရေပြင်ထဲဝယ် အနီရောင်သွေးကွက်ကြီးများက ရဲရဲနီစွေး၍ သွားပါလေတော့သတည်း။

ကျောက်သပိတ်ရေအိုင်ထက်မှာ တော့ တိမ်မည်းညိုတို့ ကင်းစင်သွားပြီဖြစ်သည့် ငွေလမင်းလေးက ထိန်ထိန်သာလျက်။

လမင်းကြီး၏ အလင်းရောက်က တောရိပ်တောင်ရိပ်များ ဖုံးလွှမ်းနေသည့် နွားလပို့တောင်ကြီးထက်ဝယ် ဖြန့်ကြက်လင်းလက်ပေးထားပါ၏။

ကျောက်သပိတ်ရေအိုင်နှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ ကျောက်စွယ်ကြီးအောက်မှ တရှိန်ရှိန်တောက်လောင်နေဆဲဖြစ်သည့် မီးဖိုလေးကမူ သူ၏ အရှင်သခင်သုံးဦးပြန်အလာကို စောင့်မျှော်လျက်ရှိနေဆဲ ...။

အခန်း(၃)

၁၉၄၂ - စစ်မုန်တိုင်းအောက်မှ သားကောင်များ

၁၉၄၂ ခုနှစ် ကျဆုံးခန်းသည် အင်္ဂလိပ်တို့ အား ငရဲခန်းတွင် မီးလောင်တိုက်သွင်းသည့် နှယ်ပါတည်း။

၁၈၂၄ ခုနှစ်မှ စ၍ မြန်မာပြည်အား လက်နက်အားကိုးဖြင့် ကလိန်စေ့ငြိမ်းဆင်ကာ အဓမ္မသိမ်းပိုက်အုပ်ချုပ်ခဲ့သည့် အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူ ကို လိုနီနယ်ချဲ့အစိုးရသည် မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး အင်အားစုများ နှင့် ဂျပန်တို့ ပူးပေါင်း၍ တိုက်ထုတ်ခဲ့ကြသဖြင့် မြန်မာ့မြေပေါ်မှ မရှုမလှပင် ဆုတ်ခွာထွက်ပြေးခဲ့ကြရပါတော့သည် ။

ဂျပန်တို့ သည် အာရှတိုက်နယ်မြေတစ်ဝန်းသို့ ခြေလှမ်းကြွကြွဖြင့် စစ်ဦးဘီလူး ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည် ။

၁၉၄၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၈) ရက်နေ့တွင် ဂျာမဏီ၊ အီတလီ၊ မဟာမိတ်ဂျပန်က အင်္ဂလိပ်နှင့် အမေရိကန်တို့ ကို စစ်ကြေညာကာ လျှပ်တစ်ပြက် စီးနင်းဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည် ။

ဂျပန်တို့ သည် ဒီဇင်ဘာ (၈) ရက်နေ့တွင် စစ်ကြေညာပြီးသည့်နောက် အင်္ဂလိပ် ဗြိတိသျှကိုလိုနီ အစိုးရအုပ်ချုပ်နေသည့် မြန်မာပြည်ကြီး၏ မြို့တော် ရန်ကုန်မြို့ကြီးအား ဒီဇင်ဘာ (၂၃) ရက်နေ့တွင် ဖုံးကြတိုက်ခိုက်ပါတော့သည် ။

ဤသို့ဖြင့် ၁၉၄၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် အင်အား ကောင်းပြီး စိတ်ချရပါသည် ဆိုသော ဗြိတိသျှတို့ ၏ အရှေ့ဘက် အကြီး ဆုံးခံတပ်ကြီးတစ်ခုဖြစ်သော စင်္ကာပူခံတပ်ကြီး ကျဆုံးသွားခဲ့သည် နှင့် အင်္ဂလိပ်တို့ စစ်ရေးရှုံးနိမ့်ခဲ့ရပါလေ၏။

သို့သော် ... ယုတ်မာရက်စက်သော အင်္ဂလိပ်အစိုးရသည် "ကြွက်မနိုင်သဖြင့် ကျိုးကိုမီးရှို့" ခဲ့လေပြီကော။

ရွေးချယ်စရာ လမ်းမရှိတော့သည့် အင်္ဂလိပ်အစိုးရသည် မြန်မာပြည်မှ နောက်ဆုံးထွက်ခွာရတော့မည့် အခြေအနေတွင် ရန်ကုန်တစ်မြို့လုံးအား မြေလှန်ကာ ဖျက်ဆီးခဲ့သည် ။ အရေးပါသော မီးရထားလမ်း၊ တံတားများ နှင့် စက်ရုံ၊ သင်္ဘောဆိပ်၊ လေဆိပ်တို့ အား ဖုံးခွဲမီးရှို့ဖျက်ဆီးသွားခဲ့ကြသည် ။

၁၉၄၂ ခုနှစ်၊ မတ်လသို့အရောက်မှာ တော့ ဂျပန်တို့ က ရန်ကုန်မြို့သို့ စစ်အင်အားအလုံးအရင်းနှင့် ဝင်ရောက်လာခဲ့ပြီး သိမ်းပိုက်အုပ်ချုပ်ခဲ့သည် ။

ခြောက်လခန့်ကြာမြင့်သောအချိန်မှာ တော့ မြန်မာတစ်ပြည်လုံးအား လုံးဝ သိမ်းပိုက်စိုးမိုးနိုင်ခဲ့ပါလေ၏။

အင်္ဂလိပ်အပြေး၊ ဂျပန်အဝင် ... ခေတ်ပြောင်း၊ ခေတ်ပျက်ကာလအတွင်းဝယ် မသမာ သူများကလည်း တောမီးလောင်တောကြောင်လက်ခမောင်းခတ်ကြသည့်နှယ် သောင်းကျန်းသည် ။ အားလုံး မြို့မှ ထွက်ခွာရှောင်တိမ်းကာ စစ်ပြေးဒုက္ခသည် များ အဖြစ် နီးစပ်ရာရွာငယ်များ တွင်သာ ခိုကပ်ကာ နေထိုင်ခဲ့ကြပါ၏။

မကြာခင် ဂျပန်တို့ သည် မြန်မာပြည်တစ်ဝန်းလုံးကို စီရင်စုမြို့နယ်၊ မြို့မ၊ ကျေးရွာစသည် ဖြင့် နိပ္ပန်အုပ်ချုပ်ရေး စနစ်ဖြင့် အုပ်ချုပ်ခဲ့ပြီး ‘အ

ရှေ့အာရုံ သာတူညီမျှရေး’ ဟူသော ဝါဒကို အသံကောင်းဟစ်ကာ ကြွေးကြော်ခဲ့ကြသည်။ ။

သို့သော် တကယ့်လက်တွေ့ဘဝတွင် မူ ဂျပန်တို့ ၏ ဆိုးဝါးရက်စက်သော အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်ကို ခါးသီးကြမ်းလှစွာ ခံစားခဲ့ကြရပါသည်။ ။ ဖက်ဆစ်ဂျပန်၏ မူလဇာတိ ဘီလူးရုပ်အမှန်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ကြရပါလေ၏။

ဘုန်းကြီး၊ ရဟန်း၊ သံဃာ ... သူတို့ မသိ။ ကျောင်းကန်ဇရပ်များကို ဖျက်ဆီးခြင်း၊ လူဆိုးသူခိုးများကို ဖမ်းဆီးရမိလျှင်လည်း စစ်ဆေးမေးမြန်းခြင်းမရှိဘဲ ပြည်သူလူထု ရှေ့မှောက်မှာ ပင် လှံစွပ်နှင့်ထိုး၊ သေနတ်နှင့် ရက်ရက်စက်စက် ပစ်ခတ်စီရင်ကြသည်။ ။ အရွယ်ကောင်း မိန်းမပျိုလေးများကိုတွေ့လျှင် မဟားဒယားပြုလုပ်လေ့ရှိခြင်း၊ အဓမ္မပြုကျင့်လေ့ရှိခြင်းကြောင့် ... မိန်းမဟူသမျှတို့ သည် ဖက်ဆစ်ဂျပန်ဆိုသည် နှင့် ရှောင်ပြေးပုန်းခိုနေကြရသည် မဟုတ်ပါလား။

ယခုတော့ ... နောက်လာသည့် မောင်ပုလဲ ဒိုင်းဝန်ထက် ကဲလေပြီလား။ သို့တည်းမဟုတ် ... ကျားကြောက်၍ ရှင်ကြီးအားကိုးပါမှ ရှင်ကြီးက ကျားထက်ပင် ပိုမို၍ ဆိုးသွမ်းရက်စက်ခဲ့လေပြီလား။

ဟုတ်သည် ...။

ဂျပန်အုပ်ချုပ်ရေးစနစ် စတင်ခဲ့ပြီး ... မကြာမီကာလအတွင်းမှာ ပင် ဂျပန်ကင်ပေတိုင် စစ်ပုလိပ်များ သည် အင်္ဂလိပ်အလိုတော်ရီများ ၊ အင်္ဂလိပ်အစိုးရနှင့် အလွမ်းသင့်ခဲ့သူများကို ရှာဖွေဖမ်းဆီး၍ သူလျှို့၊ စပိုင် ... ဟု အမည်တပ်ကာ ကင်ပေတိုင်စခန်းတွင် ရက်စက်ကြမ်းတမ်းစွာ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း စစ်မေးခဲ့ကြသည်။ ။

ဂျပန်ကင်ပေတိုင်စခန်းသည် ဂျပန်ခေတ်တစ်လျှောက်လုံး မြန်မာတ

စံမျိုးသားလုံးအား လောင်တိုက်သွင်းခဲ့သည့် ငရဲခန်းကြီးအဖြစ် နာမည်
ကျော် သတင်းကြီးခဲ့သည်။ ။

ဂျပန်ကင်ပေတိုင်စခန်းမှ ဖမ်းဆီးသွားခဲ့ပြီဆိုလျှင် ကြီးကြီးငယ်ငယ်
ပြန်လမ်း သိပ်မရှိတော့။ ကံကောင်းထောက်မရှု လွတ်မြောက်လာခဲ့ပြန်
လျှင်လည်း တချို့ ကျိုးကန်ဆွဲအသွားကြပြီး တစ်သက်လုံး
ဒုက္ခိတဘဝဖြင့်သာ ရှင်သန်နေထိုင်သွားကြရသည် ချည်းသာ ဖြစ်ပါ၏။

ထိုသို့သော ခေတ်ပျက်၊ ခေတ်ဆိုးကာလကြီးထဲတွင် လူဖြစ်လာခဲ့ကြ
ရသော မနုဿလူသားများ ထဲတွင် ပရဆေးသမားလေး မင်းမောင်လ
ည်း အပါအဝင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ။

သူ့နာမည်က မင်းမောင်။

အသက်က (၂၃) နှစ်။ လုပ်ငန်းက ရုက္ခမုဆိုး သို့မဟုတ် ပရဆေးရှာ
ဖွေရေးသမား တစ်ယောက်။

နက်ရှိုင်းသော တောမြောင်လျှိုချောက်ကြီးများ၊ မြင့်မားမတ်စောက်
သော တောင်စောင်း၊ တောင်ခါးပန်းများ ထက်တွင် ရှားပါးသော ပရ
ဆေးပင်များကို လှည့်လည်ရှာဖွေရင်း အဘိုးဖြစ်သူ ဗိန္နောဆရာကြီး ဦး
သူတော်နှင့်အတူ ကျုံကရွာတွင် နေထိုင်လျက်ရှိကြသည်။ ။

သူနေထိုင်ရာ ကျုံကရွာသည် နွားလပို့တောင်ခြေတွင် ရှိသည်။ ။

မွန်ပြည်နယ်၊ သထုံခရိုင်အတွင်းရှိ ... ကျပ်ထို၊ ဘီးလင်း၊ သထုံ၊ ပေါ
င်မြို့ ... စသည့် နယ်မြေများ တွင် ကျိုက်ထီးရိုးတောင်၊ ကေလာသ
တောင်၊ မြသပိတ်တောင်နှင့် နွားလပို့တောင် ...
စသောတောင်တန်းကြီးများ နှင့် လူသူအရောက်အပေါက်နည်းသည့် န
က်ရှိုင်းသော တောနက်ကြီးများ ရှိကြပါ၏။

ထိုတောင်တန်းကြီးများ နှင့် တောနက်ကြီးများ အတွင်းဝယ် ထူးဆန်းရှားပါးသော ဆေးဖက်ဝင်ပရဆေးပင်များ ပေါက်ရောက်လျက်ရှိသည်။ ။

ပရဆေးဆိုသည် မှာ အမြစ်ကိုသာသုံးရသော ဆေးပင်၊ ဥကိုသာသုံးရသော ဆေးပင်၊ အရွက်နှင့်အသီးတို့ ကိုသာ သုံးရသောဆေးပင်နှင့် ဝတ်ဆံ၊ ပွင့်ဖတ်ကိုသာ သုံးရသော ဆေးပင်ဟူ၍ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ရှိကြသည်။ ။

မင်းမေ့၍ မှာ ထိုဆေးဖက်ဝင်ပရဆေးပင်များ အကြောင်းကို အဘိုးဖြစ်သူ ဦးသူတော်ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း သင်ယူမှတ်သားခဲ့ရသဖြင့် ... နားလည်တတ်ကျွမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

ဆယ်နှစ်သားအရွယ်လောက်ကတည်းက အဘိုးဖြစ်သူနှင့်အတူ တောအနှံ့၊ တောင်အနှံ့ လှည့်လည်သွားလာရင်း ပရဆေးပင်များကို ရှာဖွေခဲ့ရသည်။ ။ ပရဆေးပင်ရှာဖွေခြင်းလုပ်ငန်းမှာ ဆေးပင်များ အကြောင်း နားလည်တတ်ကျွမ်းရုံမျှနှင့် မပြီးသေး။ တောအနှံ့၊ တောင်အနှံ့နေရာစုံ၊ နယ်မြေဒေသစုံများ ထိတိုင် စွန့်စွန့်စားစား တိုးဝင်မွှေနှောက်၍ ရှားပါးသောပရဆေးပင်များကို ဇွဲကြီးကြီးနှင့် ရှာဖွေနိုင်စွမ်းလည်း ရှိရမည် မဟုတ်ပါလား။

ယခု အဘိုးဖြစ်သူ ဦးသူတော်မှာ အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော် ခုနစ်ဆယ်နီးပါးရှိ လာပြီမို့ တောတောင်များ ထဲသို့ တောတိုးကာ ပရဆေးပင်၊ ဂမုန်းပင် ... စသည် တို့ ကို ဦးစီးဦးဆောင်ပြုကာ မရှာဖွေနိုင်ပါလေတော့။

မြို့ပေါ်မှ ပရဆေးပင်၊ ဆေးရွက်၊ ဆေးမြစ်များ လိုချင်သူများမှာ ဦးသူတော်ရှိရာ ကျုံကရွာသို့ လာရောက်၍ တကူးတက မှာ ယူကြရသည်။ ။

ထိုရောအခါတွင် ပရဆေးပင်ရှာဖွေသည့် တာဝန်မှာ မြေးဖြစ်သူ မင်းမောင်၏ ပခုံးပေါ်သို့ အလိုအလျောက်ပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိ လာခဲ့ပါတော့သည်။ ။

ရံဖန်ရံခါ ... ပရဆေးပင်များ သာမက ရှားပါးသော ဂမုန်းပင်တချို့နှင့် ထူးဆန်းသော သဇင်နီခေါ် အဖိုးတန် ရုက္ခရတနာများကိုလည်း ဝယ်ယူသူများက မေးမြန်းစူးစမ်းတတ်ကြပါ သေးသည်။ ။ ထို့အတူ တချို့တောလည်ဝါသနာကြီးသူများကလည်း မင်းမောင်နှင့်အတူ ရုက္ခသစ်ပင်မျိုးနွယ်စုများ ရှာဖွေရန်လိုက်ပါလာတတ်ကြပါ၏။

ထိုသူများ ထဲတွင် မင်းမောင်ထက် အသက်ဆယ်နှစ်ခန့်ကြီးသည့် ကိုမဲခေါင်ဆိုသူနှင့်မူ သုံးလေးကြိမ်မျှ တောတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ရှာဖွေခဲ့ဖူးသဖြင့် ခင်မင်ရင်းနှီးနေ ပြီဖြစ်သည်။ ။

ထို့ပြင် ... မဲခေါင်သည် အင်္ဂလိပ်အုပ်ချုပ်ခဲ့စဉ်က တိုင်းရင်းသားရိုင်ဖယ်တပ်ရင်း တစ်ခုတွင် တပ်ကြပ်ကြီးအဆင့်ထိ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်သည်။ ။

သို့သော် ထိုကိစ္စကို မင်းမောင်နှင့်ဦးသူတော်တို့ နှစ်ယောက်မှ လွဲ၍ မည်သူမျှမသိကြ။ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်များ အင်ဖာလမ်းကြောင်းအတိုင်း အိန္ဒိယသို့ဆုတ်ခွာရာတွင် လိုက်ပါသွားခြင်း မပြုတော့ဘဲ စစ်တပ်မှ ထွက်ကာ ဝါသနာကြီးသည့် ရုက္ခမုဆိုးအလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ၏။

မင်းမောင်နှင့်မူ ဝါသနာတူ၊ စရိုက်တူ၊ လူငယ်ချင်းမို့ သူတော်ချင်းချင်း သတင်းလွေ့လွေ့ ပေါင်းဖက်တွေ့ဆိုသကဲ့သို့ ကျုံ့ကရွာသို့ ရောက်လာလေ့ရှိတိုင်း နွားလပို့တောင်တစ်ကြောနှင့် တောနက်ကြီးများ ထဲသို့ တောတိုးရှာဖွေလေ့ရှိကြသည်။ ။

ယခုလည်း မင်းမောင်မှာ သူလိုအပ်သော ပရဆေးပင်ဆေးမြစ်များ

ကို ရှာဖွေရင်း ... ပြီးခဲ့သည့် ရက်ပိုင်းလောက်ကမှ ရောက်ရှိလာခဲ့သည့်
မဲခေါင်နှင့်အတူ နွားလပို့တောင်ခြေရှိ တောနက်ကြီးထဲသို့ ရောက်ရှိ
နေကြခြင်းဖြစ်ပါ၏။

နံနက်လေးနာရီကတည်းက စတင်၍ တစ်ဦးလျှင် ရိက္ခာတစ်ပတ်စာ
ခန့် သယ်ဆောင်လျက် မင်းမောင်က မြားတံ သုံးဆယ်ခန့်ပါသော မြား
ကျည်တောက်နှင့် ဒူးလေးတစ်လက်၊ လွယ်အိတ်ကြီးတစ်လုံး၊ မဲခေါင်က
စစ်သုံး (၃၀၃) ရိုင်ဖယ် တစ်လက်၊ ကျည်တောင့် (၃၀) နှင့် ခါးတွင် စစ်
သုံး (BAYONET) လှံစွပ်ရှည်တစ်ချောင်းနှင့် ကျောပိုးအိတ်တစ်လုံးတို့ ကို
လွယ်ကာ ကျုံ့ကရွာမှ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

တောင်တက် တောင်ဆင်းလမ်းကို သုံးနာရီကျော်ကျော်လောက် ခရီး
ပြင်းနှင့်ခဲ့ကြပါ၏။ အင်တောကြီးများ နှင့် ဝါးတောကြီးများ နှင့်
လျှိုမြောင်အထပ်ထပ်ကို ကျော်ဖြတ်ခဲ့ကြသည်။

နေ့လယ်ခင်းအချိန်ခန့်မှာ တော့ တောင်စောင်းကုန်းမြင့်တစ်နေရာ
တွင် ဖြောင့်တန်းမြင့်မားစွာ ပေါက်နေသည့် ကညင်ပင်ကြီးနှစ်ပင်ကို
ထူးထူးခြားခြားတွေ့မြင်လိုက်ကြရသည်။

"ကိုမဲခေါင် ... ဒီကညင်ညီနောင်မှာ ခဏတစ်ဖြုတ်လောက် နေ့လ
ယ်စာစားရင်း နားကြမယ်လေ၊ ဟိုဘက်မှာ မြေပြန့်လို ဖြစ်သွားပါပြီ"

ကညင်ညီနောင်ဆို၍ မဲခေါင် မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။ ဝါဆိုဖယော
င်းတိုင်ကြီးနှစ်တိုင် ထောင်ထားသည့်အလား ... မားမားစွင့်စွင့်နှင့်။ ပေ
လေးဆယ်အမြင့်လောက်ကျမှ သာ အကိုင်းအခက်များ ယှက်ဖြာလျက်
ဖြောင့်တန်းမြင့်မားစွာ ပေါက်ရောက်လျက်ရှိသည် ကို ထူးဆန်းစွာ
တွေ့မြင်လိုက်ရပါလေ၏။

"အားပါး ... အနည်းဆုံး ပေခြောက်ဆယ်ကျော်လောက်တော့ ရှိမယ်

ထင်တယ်ဟေ့၊ တကယ့်ကို ဝါဆိုဖယောင်းတိုင်ကြီးတွေ ကျနေတာပဲ မင်းမောင်၊ အေး ... ငါလည်း ခရီးပြင်းနှင်လာလို့ မောလည်း မော၊ ဆာလည်း ဆာနေပြီကွ ... ခဏတစ်ဖြုတ်လောက် နားကြတာပေါ့ကွာ"

မဲခေါင်မှာ မင်းမောင်အား ပြန်လည်ဖြေကြားရင်း တစ်ဖက်တောင်စောင်း ဆင်ခြေလျောတွင် မြင့်မားစွာ ပေါက်နေသည့် သစ်ပင်ကြီးတချို့ကို လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်ရင်းမှ

"ဟိုဘက်တောင်စောင်းက သစ်ပင်ကြီးတွေက မြင့်လှချည်လား မင်းမောင် ... ဘာပင်တွေလဲ မင်းသိလား"

"ဪ ... သစ်ကတိုးပင်တွေလဲ ကိုမဲခေါင်၊ အင်း ... ကြည့်ရတာ လေးဖြတ်လောက်တော့ မြင့်မယ်ထင်တယ်ဗျ"

"ဘာလဲကွ ... မင်းစကားက အဆန်းပါလား၊ လေးဖြတ်လောက်မြင့်တယ်ဆိုတာ ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ မင်းမောင်"

မဲခေါင်က ရေဘူးကိုပြန်ပိတ်ကာ ခါးတွင် ပြန်လည်၍ ချိတ်တွယ်လိုက်ရင်း ... မင်းမောင်၏ စကားကို နားမလည်စွာဖြင့် ပြန်လည်မေးလိုက်သည်။ ။

"ဒါကကျွန်တော်တို့ ဒေသစကားပါ၊ သစ်ခွဲမယ်ဆိုရင် ... သစ်ပေရှည်က ပျမ်းမျှ ဆယ့်ရှစ်ပေလေ၊ ဒီသစ်ကတိုးပင် ကိုလဲ့ပြီး သစ်ခွဲရင် သစ်လေးပိုင်းလောက် ဖြတ်လို့ ရမယ် ... လေးဖြတ်ပေါ့၊ အဲဒီတော့ ဆယ့်ရှစ်လေးလီဆိုရင် (၇၂) ပေကျော်လာက်မြင့်တယ်လို့ ပြောတာပါ ကိုမဲခေါင်"

"ဒါဆိုရင် ဒီသစ်ကတိုးပင်က သစ်ကောင်းစာရင်းဝင်ပေါ့ ... ဟုတ်လား မင်းမောင်"

"ဟုတ်တယ် ... သစ်ကတိုးက ဖြောင့်တယ်၊ ရှည်တယ်၊ ပေမီတယ်၊ သူ့ရဲ့ အသားက အနီရောင်၊ နောက်ပြီး ... အကွက်လည်း လှတယ်၊ တံခါးပျဉ်တို့ ၊ ပရိဘောဂတို့ လုပ်ရင် သိပ်ပြီးလှတယ်၊ အဆီရှိပြီး အသားက မွှေးနေတော့ ... ခြလည်း မကိုက်တော့ဘူးပေါ့၊ နောက် ... ပိုပြီး ထူးခြားတာက ကိုမဲခေါင်စိတ်ဝင်စားနေတဲ့ သဇင်နီဟာ အဲဒီသစ်ကတိုး ပင်တွေမှာ ရှိတတ်တယ်ဗျ"

"ဘာ ... သဇင်နီဟာ သစ်ကတိုးပင်မှာ ရှိတတ်တယ် ... ဟုတ်လား"

ဤတောသို့ဝင်တိုင်း သဇင်နီကို ဦးစားပေး၍ ရှာလေ့ရှိသော မဲခေါင် အကြောင်းကို သိထားသဖြင့် မင်းမောင်က ထိုကဲ့သို့ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

သို့သော် မဲခေါင်၏ အထိတ်တလန့်မေးခွန်းကိုမူ မင်းမောင်ချက်ချင်း မဖြေသေး။

စားသောက်ပြီးစီးသွားသည့် ... ကောက်ညှင်းကျည်တောက်များ ၊ ဆတ်သားခြောက်များကို လွယ်အိတ်ကြီးထဲသို့ ပြန်လည်၍ သိမ်းဆည်းနေပါ၏။

ပြီးစီးသွားသည် နှင့် ရေဘူးထဲမှ ရေကို တစ်ကျိုက်၊ နှစ်ကျိုက်ခန့် မော့သောက် လိုက်ပါသေးသည်။ ။ ပြီးမှ ... မဲခေါင်၏ သိလိုစိတ်ပြင်းပြနေသည့် မျက်နှာကိုကြည့်ကာ ...

"ဟုတ်တယ် ကိုမဲခေါင် ... ဆန္ဒပြင်းပြင်းနဲ့ ရှာဖွေနေတဲ့ သဇင်နီလို့ ခေါ်တဲ့ အနီရောင် သဇင်ပန်းပေါ့၊ သိုက်ဝင်ပန်း၊ နတ်ဝှက်ပန်းလို့ လည်း ခေါ်ကြတယ်"

"ဒီ ... ဒီ ... ဒီလိုဆိုရင် ငါခန့်မှန်းသလို ဒီတောကြီးထဲမှာ သဇင်နီရှိ

တယ်ဆိုတာ သေချာသွားပြီပေါ့ ... ဟုတ်လား မင်းမောင် "

"နေ ... နေပါဦး ကိုမဲခေါင်ရဲ့ ... ကျွန်တော်ပြောတာက သစ်ကတိုးပင်တွေမှာ သဇင်နီရှိတတ်တယ်လို့ ပြောတာပါ။ ဒီတောထဲမှာ ရှိတယ်လို့ အတိအကျပြောတာမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်အဘိုးပြောသလို ဆိုရင်တော့ ... သဇင်နီကို တကယ်တမ်းတွေ့ခဲ့မယ်ဆိုရင်တောင်မှ ခူးယူနိုင်ဖို့က သိပ်လွယ်မယ် မထင်ဘူး ကိုမဲခေါင် "

သည်   တစ်ကြိမ်တော့   ...   မဲခေါင်မှာ သူ့ထက်တောတွင်းအတွေ့အကြုံ၊ ရုက္ခဆေးပင်မျိုးနွယ်စုအတွေ့အကြုံ၊ ဗဟု သုတ ပိုများ သော မင်းမောင်ကိုသာ ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ငေးမောကြည့်နေပါတော့သည် ။

"ဒီလို ကိုမဲခေါင်ရဲ့ ... အဘိုးပြောသလိုဆိုရင် သဇင်နီဟာ ... တော်ဝင်နတ်ဝှက်ပန်းတဲ့ ၊ လှလည်း လှတယ်၊ မွှေးလည်း အင်မတန်မွှေးတယ်တဲ့ လေ၊ ခြောက်သွားရင်တောင်မှ သူ့ရဲ့ အမွှေးရနံ့က ပျောက်မသွားဘူး၊ နောက်ပြီး ... သဇင်နီမှာ ကျွန်တော်တို့ မသိနိုင်၊ မမြင်နိုင်တဲ့ ရုက္ခဂန္ထီရသိဒ္ဓိထူးတွေ၊ စွမ်းအင်တွေလည်း ရှိနေတယ် ..၊

ဟိုး ... လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်ကျော်လောက်တုန်းက ကျုံ့ကရွာက ပျားဖွပ်သမား တောင်ဘိုဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက် ပျားအုံရှာရင်းနဲ့ သိပ်ပြီးမွှေးတဲ့ ရနံ့ကို ရှူရှိုက်လိုက်ရတယ်၊ အဲဒီအမွှေးနံ့ကို လိုက်ပြီးရှာရင်းက ... ပေရှစ်ဆယ်လောက်မြင့်တဲ့ သစ်ကတိုးပင် တစ်ပင်ရဲ့ ကိုင်းမှာ သဇင်နီပွင့်နေတာကို တွေ့လိုက်ရတယ်၊ ထောင်ဘိုဟာ အဲဒီသစ်ကတိုးပင်ပေါ်ကို ချက်ချင်း တက်ပြီး သဇင်နီကို တက်ပြီးခူးတယ်၊ အနားရောက်လေလေ သဇင်နီက မွှေးလေလေပဲတဲ့ ...၊

အဲဒါနဲ့ လက်လှမ်းမီခါနီးရောက်လို့ ခူးမယ်လို့ လည်း လုပ်ရော ...

သဇင်နီပွင့်ဟာ ဖျတ်ခနဲ ပျောက်သွားတယ်။ အဲဒါထောင်ဘိုကလည်း ဟိုဟိုသည် သည် လိုက်ရှာတော့ ခပ်လှမ်းလှမ်းက သစ်ကတိုးပင်တစ်ပင်မှာ သဇင်နီကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဒါနဲ့ နောက်ထပ် အဲဒီသစ်ကတိုးပင်ပေါ်ကို ထောင်ဘို ထပ်ပြီး တက်ပြန်တယ်။ အဲ ... ပထမအကြိမ်တုန်းကလိုပဲ လက်ထဲရောက်ခါနီးမှာ ပျောက်သွားပြန်တယ်။

အဲဒီလို ... သစ်ကတိုးပင် လေးငါးပင်လောက်မှာ သဇင်နီကို တွေ့လိုက်၊ တက်သွားလိုက်၊ ပျောက်သွားလိုက်နဲ့ မို့ နောက်ဆုံး ... ထောင်ဘိုလည်း အမောဆို ဟောဟဲဆိုက်ပြီး လက်လျှော့လိုက်ရတယ်လို့ အဘိုးက ပြောခဲ့ဖူးတယ် ကိုမဲခေါင်။

"အဲဒီလို ပျောက်သွားလိုက်၊ နောက်တစ်ပင်မှာ ပြန်ပြီး ပေါ်လာလိုက်နဲ့ ဆိုတော့ ... သဇင်နီဟာ သက်ရှိသတ္တဝါတစ်ကောင်လိုများ ရှောင်တိမ်းနေတာများ လား မင်းမောင်"

မဲခေါင်မှာ ကြားလိုက်ရသည့် သဇင်နီထူးခြားချက်များကြောင့် ... ခေါင်းကို ခပ်ဖွဖွကုတ်ရင်း သက်ပြင်းချကာ မင်းမောင်ကို မေးလိုက်သည်။ ။

"သက်ရှိသတ္တဝါတစ်ကောင် မဟုတ်တာကတော့ သေချာတယ်ဗျ။ ဒါပေမဲ့ ... ဒီလို ရုက္ခဂန္ထီရနဲ့ ဆက်စပ်နေတဲ့ သဇင်နီတို့ ၊ ဂမုန်းနက်တို့လို ထူးခြားတဲ့ ရုက္ခမျိုးနွယ်တွေကျတော့ အဘိုးနဲ့ မေးမြန်းဆွေးနွေးတာက ပိုပြီးကောင်းမယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ကျတော့ ဟို ... တစ်ဆင့်စကား၊ တစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားခဲ့ရတဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေမို့ စုံစုံစေ့စေ့နဲ့ မှန်မှန်ကန်ကန် ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်မယ် ကိုမဲခေါင်"

ထို့နောက်မှာ တော့ ... ပစ္စည်းအိတ်များ နှင့် လက်နက်များကို ပြင်ဆင်၍ ရှေ့ခရီးသို့ဆက်ရန် မင်းမောင်က ဟန်ပြင်လိုက်သည်။ ။

ထို့ကြောင့် ... မဲခေါင်ကလည်း အလိုက်သင့်ပင် သူ၏
ကျောပိုးအိတ်ကြီးကိုလွယ်ကာ ရိုင်ဖယ်သေနတ်ကို အသင့်ကိုင်လျက်
တောင်စောင်းထက်ရှိ ကညင်ညီနောင်စခန်းမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြပါတော့
သည်။ ။

***